

Bornholms Milice, men som blev forkastet, er nemlig blevet gjenoptaget af Landstthinget, dog med en Modification, hvorved man har stræbt at fjerne den Indvending, der her blev gjort gjældende derimod, nemlig at man derved vilde berøve Feltartilleriet en ikke ringe Deel af de Recruter, hvorpaa det skulde stole. Man har nu i Landstthinget vedtaget, at det Compagni, man føjer til, skal være et Compagni Fæstningsartilleri, men nogle Medlemmer af Udvalget finde, at de dog heller ikke kunne gaae ind paa dette Forslag.

Disse Medlemmer af Udvalget maae fraaade Thinget at foretage disse Forandringer, væsentligst af den Grund, at vi, uagtet enkelte af os vel kunne have en afvigende Mening om nogle af dem, erkjende, at dette Lovforslag i det Hele er bleven behandlet i Landstthinget med en saa stor Hensyntagen til, hvad der er kommet fra Folkethinget, at det synes os overordentlig uhenigtsmæssig og urigtig, om man for saadanne mindre Tinges Skyld vilde gjøre Forandring i, hvad Landstthinget har vedtaget. Det maa erindres, at dette er et meget stort og et for Landet betydningsfuldt Lovarbejde, hvorpaa Folkethinget har anvendt en overordentlig Fleid og Umage; det har vedtjendt sig de Grundsætninger, som deri strengt vare gjenemførte, og som Folkethinget har forbedret i mange Retninger efter sit Skøn om, hvad der vilde være heldigere og bedre, og det har endelig leveret det fra sig i en fuldstøbt Form, men dog ikke anderledes, end at der om mange Punkter kunde være forskjellige Meninger. Et saadant Lovforslag har Landstthinget modtaget, og efterat have drøftet det og fundet, at det i det Hele kunde slutte sig dertil, har Landstthinget meent, at der var enkelte mindre Punkter, som man med Krigsministeren maatte være enig om kunde forbedres noget. Intet af disse berører imidlertid Hovedpunkterne; ved intet af dem er nogen Forandring foregaaet i nogen af de Grundsætninger, Folkethinget har vedtjendt sig som de, der burde ligge til Grund for Loven, og det forekommer os derfor ikke at kunne siges, at Folkethinget iagttager den Stilling, hvori det bør sætte sig til det andet Thing, dersom det ved nogle af disse Forslag foretager Forandringer i det, Landstthinget har ved-

taget. Det vilde kun være et tarveligt Veberlag for den store Skjønsonhed, hvormed dette har behandlet det Forslag, som kom herfra. — Jeg maa endnu tilføje, at der er fremkommet nogle saa Forslag, som ikke tilfugte at lade Lovforslaget vende tilbage til den Skikkelse, det havde, da det gik bort fra dette Thing, men som tilfugte at gjøre Forandringer deri, og dette gjælder navnlig om de to første Endringsforslag. Forslaget under Nr. 1 angaaer de Forhold, som skulle finde Sted ved Recruterens Hjemsendelse, og Forslaget under Nr. 2 angaaer den Tid, hvori Reservemandstabet skal være inde til Dvælfse. Jeg tør antage, at Thinget vil erkjende, at det vilde være en fuldstændig Fravigelse fra de Grundsætninger, det hidtil bestandig har fulgt, om man ved denne eneste Behandling uden nogen Foranledning fra det andet Things Side vilde omgjøre, hvad der her ved 2den og 3die Behandling er blevet besluttet. Det have vi aldrig før gjort, og jeg finder, at der er al mulig Anledning for Thinget til ikke at fravige en saa forstændig Fremgangsmaade; men dernæst maa jeg bemærke, at disse to Forslag gaae ud paa at omstyrte, hvad der paa de tidligere Stadier af Behandlingen her i Thinget er fremtraadt som en Overenskomst mellem Thinget og Krigsministeren. Denne har indvilliget i Tjenestetidens Nedsættelse fra 7 til 6 Maanedes paa den Betingelse, at disse to Punkter bleve vedtagne saaledes, som vi have vedtaget dem ved 2den og 3die Behandling, og derfor forekommer det mig, at det vilde være høist urigtigt og et Brud paa det Hensyn, man skylder Regjeringen, om man nu til Slutning vilde forsøge paa at gaae fra den Overenskomst, som saaledes er indgaaet. Jeg maa derfor paa det Bestemteste opfordre det ærede Thing til ikke at give sin Stemme dertil. — Det sidste Forslag angaaer et Punkt, som ligeledes er nyt; det er nemlig det, som gaaer ud paa, at man skulde gjøre Hærløvens Straftræden afhængig af Lønningens. Det anseer jeg heller ikke for at være noget godt Forslag; jeg troer, at Alle vi — og jeg tør sige, at det er det store Fleertal her i Thinget — som i og for sig ansee Hærløven, saaledes som den er vedtagen, for at være et stort Gode for Landet, maatte finde det høist urigtigt, om